

ชื่อพื้นเมือง	ชมพู่
ชื่อสามัญ	Java apple
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Eugenia javanica</i> Lam.
ชื่อวงศ์	MYRTACEAE
ชื่ออื่น	ฝรั่งน้ำ ชมพู่หน้า (ใต้) ชมพู่หน้าดอกไม้ (ไทย) มะชมพู่ มะน้ำหอม (พวยัพ) มะชามุต (น่าน) ยามูปะนาวา (มลายู-ยะลา)
ลักษณะทั่วไป	ไม้ยืนต้นขนาดกลาง ลำต้นสูงประมาณ 10-15 เมตร ทรงพุ่มกลมทึบ เปลือกลำต้นสีน้ำตาลอมดำ
ใบ	เป็นใบเดี่ยว สีเขียวเข้มเป็นมันแผ่นใบหนาเป็นมัน ใบเรียวยาว ขอบใบเรียบและปลายใบแหลม
ดอก	ดอกออกตามซอกใบ มีกลีบเลี้ยงรูปถ้วยแผ่เป็น 4 กลีบ กลีบดอกสีขาว 4 กลีบ ร่วงง่าย มีเกสรตัวผู้จำนวนมาก ยาวฝอยฟู มีสีขาว สีเขียวใบไม้ สีชมพูอ่อนๆ ผลผสมผสานกันอยู่ มีเกสรตัวเมีย 1 อัน
ผล	ผลทรงกลมแป้น สีเขียว ผลทางซ้ายขนาดเล็ก แล้วเรียวยาวมาบานออกคล้ายหยดน้ำ มีเนื้อนิ่มรสหวาน และมีความกรอบ ภายในมีความเป็นกรดเล็กน้อย เมล็ดในสีน้ำตาลอ่อนมีเยื่อฟูนิ่มหุ้มอยู่ภายนอกเมล็ด
การขยายพันธุ์	โดยการเพาะเมล็ดหรือตอนกิ่ง
การกระจายพันธุ์	เป็นไม้ผลที่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศไทยและประเทศใกล้เคียง มีปลูกอยู่ทั่วประเทศ ฤดูกาลที่ออกผลระหว่างเดือน มิถุนายน และเดือนกันยายน

ประโยชน์

ชมพู่มีส่วนที่ใช้เป็นยา รสและสรรพคุณยาไทยเอาเนื้อของชมพู่มาทำเป็นยาบำรุงกำลัง ทำให้เกิดความสดชื่นหอม โดยการเอาเนื้อชมพู่แห้งมาบดหรือรับประทานสดก็ได้จะเกิดความสดชื่นขึ้นมาทันทีสามารถนำมาบำรุงหัวใจได้มาก เพราะชมพู่มีกลิ่นหอมอ่อนๆ